

Valentina Ștefan-Cărădeanu
Gheorghiza Coteș

Emilia Valentina Dinca

Cele mai frumoase povești de Crăciun

volumul 3

JOY
Publishing House

www.editurajoy.ro

Cuprins

Cântec de Crăciun <i>cântec popular</i>	3
Trei păstori <i>cântec popular</i>	4
Aseară pe înserate <i>cântec popular</i>	5
A venit iarna <i>poezie populară</i>	6
Iarna <i>George Coșbuc</i>	7
Noapte de iarnă <i>Otilia Cazimir</i>	8
La drum <i>Otilia Cazimir</i>	9
Iarna <i>Nicolae Labiș</i>	10
Bradul de iarnă <i>Nicolae Labiș</i>	11
Păcălici și Moș Crăciun <i>Nicolae Labiș</i>	12
Povestea globulețelor <i>legendă populară</i>	15
Un Crăciun special <i>poveste populară rusească</i>	17
Povestea scaiului <i>legendă populară</i>	21
Floarea lacrimilor <i>legendă populară</i>	24
Legenda vântului <i>legendă populară</i>	26
Legenda iernii și a anotimpurilor <i>legendă populară</i>	28
Povestea vâscului <i>poveste populară</i>	30
Coșarul alb <i>poveste populară austriacă</i>	32
Îngerul <i>Hans Christian Andersen</i>	46
Spiridușul și precupețul <i>Hans Christian Andersen</i>	49
Regele Midas <i>Charles Perrault</i>	53
Maica Hulda <i>Frații Grimm</i>	56
Bunicul și nepotul <i>Frații Grimm</i>	60
Ploaia de stele <i>Frații Grimm</i>	61
Moș Crăciun a fost răpit <i>L. Frank Baum</i>	62
Spiridușul mincinos <i>legendă norvegiană</i>	73
Poveste de Moș Nicolae <i>poveste germană</i>	76
Povestea fulgului de zăpadă... <i>poveste populară</i>	78
Prețul lucrurilor <i>poveste populară</i>	85
Legenda ghiocelor <i>legendă populară</i>	87
Heidi, fetița munților <i>Johanna Spyri</i>	91
Ghiocelul <i>Hans Christian Andersen</i>	106
Prințul broscui <i>Frații Grimm</i>	108

Aseară pe înserate

cântec popular

Aseară pe înserate
Fecioara Maria,
Din Viflaem cetate
Călătorind sosea.

Fiind prea obosită
Sălașul își căuta,
Și-n Viflaemul mare
Nimenea n-o lăsa.

Atunci sfânta Fecioară
Din Viflaem ieșea,
Și-n câmp într-o poiată
Fecioar-atunci intra.

Și între dobitoace
Pe fânul cel uscat
Născu Preacurata
Un mare împărat.

Se-aude-un glas spre seară
Al clopotelor cânt
Căci vine, vine iară
Isus pe-acest pământ.

El vine-n haină albă,
De îngerăș purtat
Să spele lumea toată
De rău și de păcat.

De-atunci în orice casă
S-aud colindători,
Colinda lor duiosă
Răsună până-n zori.

Legenda iernii și a anotimpurilor

legendă populară

A fost odată, ca niciodată, în vremuri de mult trecute, o preafrumoasă zână pe nume Iarna. Ea locuia în Ținutul Zăpezii împreună cu surorile ei, Primăvara, Vara și Toamna. Zâna Iarnă era cea mai frumoasă dintre ele, avea părul alb ca neaua și strălucitor ca argintul în bătaia soarelui, iar aripile ei erau albe și delicate ca ale unei lebede. Era frumoasă ca un înger. Era îmbrăcată într-o rochie albă și moale ca mătasea. Cele trei surori, Primăvara, Vara și Toamna erau tare mândre de ea și aveau mereu zâmbetul pe buze. Ținutul lor era acoperit de zăpadă strălucitoare și aici trăiau doar zânele și prietenii lor.

Dar în vecinătatea lor mai era un ținut, Ținutul Întunericului, unde domnea o zână rea. Aici erau doar fulgere și creaturi grotești. Zâna aceasta avea părul negru, aripi de foc și îi plăcea tare mult să chinuiască oamenii. Trimitea mereu asupra lor frig, ploi, necazuri și suferințe.

Cele patru zâne, milostive din fire, erau tare triste văzând cum asupra zâna cea rea oamenii nevinovați. Ele s-au sfătuit ce și cum să facă să o alunge pe zâna cea rea.

Iarna, mai isteată din fire le-a propus să lumineze Ținutul Întunericului cu raze de lumină pentru a alunga bezna care domnea aici. În momentul în care Ținutul Întunericului s-a luminat zâna cea rea a murit. Și toate cele câte erau în acel ținut s-au trezit

la viață. Dintr-un tărâm al fricii acest tărâm a devenit un tărâm al bucuriei și tărâmul a fost numit Pământ.

Tot zâna Iarna a fost cea care a propus să unească acum cele două regate. Și pentru că zâna Iarna își iubea foarte mult surorile a mai propus ca fiecare dintre ele să domnească peste noul ținut câte trei luni pe an. Astfel, oamenii se pot bucura de cele patru anotimpuri, fiecare special în felul său.

Doar la Poli în semn de mulțumire pentru înțelepciunea Iernii zânele au hotărât să domnească Iarna tot timpul anului.

Moș Crăciun a fost răpit

L. Frank Baum

Se spune că Moș Crăciun locuiește în Valea Bucuriei, acolo unde se află mărețul și complicatul castel în care sunt construite jucăriile. Ajutoarele sale, alese dintre spiriduși, elfi, gnomi, troli, nimfe și zâne trăiesc împreună cu el și fiecare dintre ei este foarte ocupat pe tot timpul anului, nu numai în preajma Crăciunului.

Locul se numește Valea Bucuriei pentru că pretutindeni domnește bucuria și veselia. Pârâul se amuză singur de clinchetul apei sale care sare veselă dintr-un mal în celălalt. Vântul șoptește voios printre ramurile copacilor. Razele soarelui dansează deasupra firelor de iarbă, iar violetele și alte flori sălbatice își înalță căpșoarele zâmbind către cer din culcușul lor verde. Trebuie să fii fericit ca să poți râde. Ca să fii fericit, trebuie să fii mulțumit. Iar în toată Valea Bucuriei unde locuiește Moș Crăciun, mulțumirea domnește peste tot.

Pe-o latură a văii se află întinsa și înfricoșătoarea pădure Burzee, iar pe cealaltă se înalță un munte uriaș în care își au lăcașul Peșterile Demonilor. Între acestea se întinde valea, zâmbitoare și liniștită.

Se crede că bunul Moș Crăciun, care-și dedică întreaga viață copiilor, făcându-i fericiți, n-ar avea niciun dușman niciunde pe Pământ. Așa a și fost, o perioadă lungă de timp, pe oriunde a umblat, a avut parte doar de dragoste și fericire.

Dar demonii care trăiesc în peșterile din munte au început să-l urască din ce în ce mai mult pe Moș Crăciun numai pentru că el îi făcea fericiți pe copii.

Peșterile Demonilor sunt cinci la număr. La prima peșteră, care se află chiar la poalele muntelui, ajungi urmând o cărare lungă. Este o cavernă frumos arcuită, cu o intrare minunat sculptată și decorată, iar acolo locuiește Demonul Egoismului. Imediat în spatele ei se află o altă grotă locuită de Demonul Invidiei. Urmează peștera Demonului Urii, iar prin ea trece poteca spre caverna Demonului Răutății – cea mai întunecată și mai înfricoșătoare, chiar în inima muntelui. Unii spun că mai încolo s-ar afla îngrozitoare capcane care duc la moarte și distrugere și s-ar putea să fie adevărat. Oricum, de la fiecare dintre peșterile despre care v-am povestit, câte un tunel mic și îngust pornește către cea de-a cincea peșteră – o găoace mică și liniștită locuită de Demonul Căinței. Judecând după cât de bătătorite sunt galeriile, cred că foarte mulți dintre cei care s-au rătăcit prin Peșterile Demonilor au reușit să scape folosind aceste tuneluri și poposind puțin în locuința Demonului Căinței. Se spune despre el că ar fi cumsecade și că, odată ajuns la el, se bucură sincer și îți deschide o porțiță ca să te poți întoarce la aer curat și la lumina soarelui.

Într-o bună zi, toți acești Demoni din Peșteri, convinși fiind că au motive întemeiate să-i poarte pică lui Moș Crăciun, s-au pus la sfat.

– Eu chiar încep să fiu din ce în ce mai singur, începu Demonul Egoismului. Moș Crăciun împarte cadouri care de care mai frumoase tuturor copiilor, iar aceștia devin fericiți și generoși, urmându-i exemplul, și așa niciunul nu se mai apropie de peștera mea.

– Am și eu o problemă asemănătoare, spuse Demonul Invidiei. Copiii sunt atât de mulțumiți de Moș Crăciun încât abia dacă mai găsesc vreo doi-trei pe care să-i fac să devină invidioși.

– Daaa!!! E rău și pentru mine! completă Demonul Urii. Dacă niciun micuț nu mai trece prin Peștera

